

havde Ordet; jeg havde den dog ikke noteret, fordi jeg ikke var forberedt paa at være Ordfører, før lige paa det sidste. Det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) har imidlertid fremkaldt i min Erindring, at der var ved 2den Behandling nogle Spørgsmaal, hvor Finansudvalget tog Forbehold til 3die Behandling. Det ærede Medlem nævnede Langaa, og der var ogsaa nogle Sporudvidelser ved Aarhus Station. Der foreligger ikke fra Udvalget noget Ændringsforslag i saa Henseende. Men Finansudvalget har ønsket, at der udtrykkelig blev gjort opmærksom paa, at naar der fra Finansudvalgets Side ikke er stillet noget Ændringsforslag med Hensyn til disse Sporanlæg ved Aarhus Station, ligger deri ikke noget som helst i Retning enten af Tilslutning eller Tagen-Afstand fra den endelige Ordning af Stationsforholdene ved Aarhus. Det, at disse Spor maaske til Dels eller om ikke til Dels, saa i alt Fald i nogen Grad, kunne siges at pege i Retning af, at baade Gods- og Personstationen skulle flyttes ned i Mølleengen, betyder ikke, at Finansudvalget i saa Henseende har taget Standpunkt hverken til det ene eller det andet af de Projekter, der ere fremme. Man har kun erkendt Nødvendigheden af at faa disse ny Spor, der væsentlig skulle benyttes til Opstillingsspor for Vogne, uden Hensyn til, om det mere eller mindre maatte vise sig, at denne Udgift er, om just ikke spildt, saa dog til en vis Grad overflødig, naar man gaar til en endelig Ordning. Finansudvalget har ikke turdet modsætte sig denne Udgift, men der er intet afgjort derved overfor den endelige Ordning, den er et fuldstændig aabent Spørgsmaal. Det er altsaa med dette Forbehold, at vi ikke have stillet noget Ændringsforslag med Hensyn til disse Sporudvidelser ved Aarhus Station.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte sin Forbavelse over, at jeg ikke vidste, hvad der stod i Finanslovens § 6; der kunde jeg jo have set, hvilke Indtægter Statsbanerne havde ved Arbejde for private. Jeg skal oplæse, hvorledes denne Post, § 6 A. 4. f., lyder, saa ville alle sikkert erkende, at det er ikke let at forstaa, hvad Ministeren vil have, at vi skulle se deraf. Det hedder som Indtægtspost f.: „Andre forskellige Indtægter, saasom Overskud ved Arbejder, der ikke vedkomme Statsbanerne, Bortsalg af gamle Materialier m. v., 219,000 Pd.“. Er der noget Menneske, der heraf kan se, hvad Stats-

banerne tjene ved at arbejde for private, naar det bliver slaaet sammen med Bortsalg af Materialier og en tredie Ting, der hedder „m. v.“? Nej, naar den højtærede Minister vil have, at vi skulle se det af hans Anmærkninger, maa han virkelig lave dem saaledes, at de ere til at forstaa. Der er intet Menneske, der kan se det. Er Ministeren for Resten selv i Stand til paa staaende Fod at sige, hvorledes denne Post fordeler sig? Det skulde undre mig, om den højtærede Minister kunde oplyse, hvorledes denne Post fordeler sig, saa at han kan gøre Rede for, hvad der tjenes ved at udføre Arbejde for private. Hvis Ministeren ikke kan gøre det paa staaende Fod, har han slet ingen Ret til at bebrejde os Finansudvalgsmedlemmer, at vi ere uvidende om hans Anmærkninger. (*Moestrup:* Den Anmærkning har De haft $\frac{1}{2}$ Aar!). Om det ærede Medlem vilde se paa den i 10 Aar, kunde han ikke blive klogere af den; den — er ikke til at forstaa.

Saa sagde den ærede Minister, at „Vulkan“s triste Skæbne fristede ikke Statsbanerne til at begynde en Fabrik. „Vulkan“s triste Skæbne er for en Del bevirket ved den Maade, hvorpaa Statsbanerne have behandlet denne Fabrik; havde de stillet sig lige saa velvilligt overfor den som f. Eks. Privatbanerne, saa er det min Overbevisning, at „Vulkan“ havde bestaaet den Dag i Dag. Jeg skal saaledes oplyse, at følgende Privatbaner: Odense—Kerteminde, Aalborg—Hadsund, Æbeltoft—Trustrup, Varde—Nebel, Holbæk—Nykøbing, Høng—Tølløse have i alt faaet leveret 15 Maskiner fra denne Fabrik, medens Statsbanerne i samme Tidrum kun have faaet siger og skriver to smaa Rangeringslokomotiver. Og naar man kan godtgøre, at Privatbanerne, som ogsaa forstaa sig paa Økonomi og sikkert ikke give mere for deres Materiel, end de nødsages til, i saa stor Udstrækning benytte en indenlandsk Fabrik, saa taler det til Fordel for denne, og havde Statsbanerne vist den samme Velvillie, saa havde den sikkert bestaaet den Dag i Dag. Dens triste Skæbne ere Statsbanerne for en stor Del Skyld i.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører. Det er nu karakteristisk for den ærede Ordfører, at naar det rigtigt kniber for ham, saa tyr han til at referere private Samtaler, som ere faldne i Finansudvalget. Det er rigtigt, at den ærede Ordfører en Dag kom til mig og sagde til mig: Nu have vi faaet